

از ناهمواریهای آوائی تا هنجارهای موسیقایی در اشعار سلمان ساوجی (به عنوان یک ویژگی سبکی)

دکتر حسین وثوقی

دانشگاه تربیت معلم

چکیده

در این مقاله، نگارنده سعی کرده است یکی از ویژگیهای چشمگیر سبکی را که سلمان ساوجی (قصیده سرای سده هشتم هجری) در صورت لفظی و ساختار یانی اشعار خود بکار برده است بررسی و توصیف نماید. سلمان در این راستا از راهبردهای خاصی استفاده می کند که عبارتند از تکرار صامتهای خاص در توزیعهای مختلف در مصرعها و بیتها، به نحوی که از یک سو موجب ناهمواریهای لفظی و تنافرآوایی می شوند و از سوی دیگر به صورت واج آرایی و خوش آهنگی موسیقایی جلوه گری می کنند. قاعده مند بودن روابط تکراری صامتهای توزیع نظام مند گوناگون آنها در گستره مصرعها و بیتها موجب شکل گیری شش نوع الگوی لفظی و شیوه یانی در اشعار سلمان ساوجی می گردد که بسیار منسجم هستند. نگارنده سعی کرده است هریک از این الگوها را جدا جدا توصیف کرده، نمونه هایی را از اشعار جمع آوری شده سلمان شاهد آورد و در پایان مقاله کلیه شواهد جمع آوری شده از دیوان اشعار سلمان ساوجی را به طور طبقه بندی شده به الگوهای شش گانه، ارائه دهد.

ناهمواریهای و همواریهای آهنگین در شعر او

برخورد می کنیم که خود ویژگی سبکی بی نظری و قابل توجهی را به جنبه لفظی اشعار سلمان می بخشد. همین امر موجب شد که نگارنده بررسی زیانشناختی

مقدمه

با مطالعه اشعار سلمان ساوجی به کرات به پستی و بلندیهای لفظی، سلاست و ثقلی متناوب آوائی، تندي و کندی روای موسیقایی و به عبارت دیگر

دو صامت هم مخرج را در مصraعهای شعر که سلمان ساوچی بکار برده است بدواناً به طور اجمالی در زیر می آوریم:

۱- توزیع مجاورت بالافصل (immediate vicinity)

و آن کاربرد دو صامت همسان یا

دو صامت هم مخرج است در کنار هم مانند *rr* یا

۲- توزیع مجاورت با فاصله (distant vicinity)

و آن کاربرد دو صامت همانند یا هم مخرج است که

در بین آنها یک صوت واقع شود و آن دو را به

صورت یک شب هجای *CVC* مرتبط سازد، مانند

.ted arar

۳- توزیع تکرار منظم (regular recurrence)

آن کاربرد یک صامت به طور مکرر است در آغاز،

در پایان و بندرت در میان سه یا چند واژه متوالی یا

متناوب که ایجاد واج آرامی یا خوش آوایی لفظی

(alliteration) می نماید، مانند تکرار منظم صامت

<خ> در این مصراع: زانکه من سوخته خام خُم

خمارم.

۴- توزیع تکرار نامنظم (irregular recurrence)

و آن کاربرد یک صامت در آغاز، در

میان و در پایان سه یا چند کلمه متوالی یا متناوب

است که ایجاد نوعی خوش آهنگی می نماید که

نسبت به نوع قبلی ضعیفتر است و به طور قراردادی

متناسبی در مورد اینگونه عناصر لفظی انجام دهد تا کم و کم آنها را مشخص نماید و بتواند خصوصیات ویژه آنها را توصیف کند.

در جستار مقدماتی در دیوان اشعار سلمان

ساوچی، به ایيات زیادی برخورد کردیم که حاوی

این گونه ناهمواریهای آوایی و هنجرهای موسیقایی

بود و آنها را برای بررسی دقیق به عنوان پیکره مورد

تحقیق جمع آوری نمودیم. آنگاه در یک بررسی

اولیه به یک نکته کلی بسیار مهم رسیدیم و آن

عبارت از این بود که شاعر توانمند ما، سلمان

ساوچی، با کاربرد تکراری یک صامت خاص در

توزیعهای مختلف آن در یک مصراع یا یک بیت،

توانسته است نوعی ناهمواری آوایی و یا خوش

آهنگی لفظی به وجود آورد که تأثیر سبکی خاصی

را به شعر او می بخشید. لذا انواع توزیعهای یک

صامت خاص یا دو صامت هم مخرج (که خاستگاه

آنها در یک نقطه از مجرای گفتار قرار دارد)

می توانند روابط مختلفی را با یکدیگر برقرار سازند

که تأثیر مهمی بر صورت لفظی یک مصراع یا یک

بیت می گذارد و خواننده را به نحوی درگیر و دار

لفظی شعر به درنگ و امی دارد تا به عمق مفهوم آن

سوق داده شود. انواع کلی توزیعهای تکراری یک

صامت (consonantal distributions) یا

انجام این مقصود ابتدا به مطالعه تک تک ابیات دیوان سلمان ساوجی و در عین حال به تعیین و جمع آوری موارد گوناگون ناهمواریهای لفظی و خوش آوایهای موسیقایی پرداخته ایم و به این ترتیب پیکره (corpus) مورد بررسی خود را فراهم نموده ایم. آنگاه موارد این دو گونه ناهمواری و هنجارهای موسیقایی را تفکیک کرده ایم تا هر کدام را به طور مجزا مورد تجزیه و تحلیل قرار دهیم. لذا در زیر ابتدا به بررسی گونه نخست می پردازیم.

الف: ناهمواریهای آوایی (cacophony)

در پیکره مورد بررسی "یک صدوهفت" مورد کاربرد عناصر ناهمواری آوایی جمع آوری شده است که آنها را بر اساس مشابههای صوری یا بهتر بگوییم تمایزات ساختاری به چهار گروه همشکل طبقه بندی کرده ایم و از هر طبقه یک الگوی کلی ناهمواری آوایی (cacophony pattern) استنتاج نموده ایم و در این راستا جمعاً چهار الگوی کلی ناهمواری آوایی به دست آمده است که در زیر به توصیف ساختاری و نحوه عملکرد یکایک آنها می پردازیم.

آن را در این مقاله خوش آهنگی ثانوی مصطلح می سازیم، مانند کاربرد نامنظم صامت < س > در این مصراج: این خیالیست که اندر سر بسیاری است. که در رخداد نخست و دوم در آغاز واژه ها و در رخداد سوم و چهارم در میان واژه ها قرار گرفته است.

سلمان ساوجی آگاهانه یا ناخود آگاه از کلیه این نوع توزیعهای همخوانی (consonantal distributions) به صورت ماهرانه استفاده کرده است و در این راستا به خلق انواع گوناگون پدیده های آهنگین هموار و ناهموار پرداخته است. میزان فراوانی این گونه راهبردهای لفظی در اشعار او بقدری زیاد است که می توان آنها را به عنوان یک ویژگی سبکی خاص در کار شعر و شاعری او بحساب آورد و لذا به صورت یک موضوع قابل بحث و بررسی مطرح ساخت.

هدف و شیوه بررسی

منظور عمده از تهیه این مقاله عبارت بوده است از شناخت و بررسی انواع ناهمواریهای آوایی و نیز عوامل خوش آوایی لفظی به گونه ای که در اشعار سلمان ساوجی رخداده است، و آنگاه توصیف ساختاری و نحوه کاربردی آنها در اشعار وی. برای

شعر می نماید. معمولاً دو صامت یکسان مجاور در تلفظ نسبت به هم ناسازگار و متنافر می باشند، در زیر چند بیت از اشعار سلمان ساوجی را که در برگیرنده این گونه ناهمواری آوایی هستند به عنوان نمونه می آوریم و دو واژه مجاور مربوط را برای روشنگری داخل هلالها قرار می دهیم:

همچو نرگس مست و زر در دست (ایمن نیم) شب
خفته بودندی غریبان بر سر (هر رهگذر)
(زر را) به هیچ کس نشمارد به عهد تو
زر چیست کش به عهد تو (آرند در) میان

(هم میش) را به عدل تو گرگ است مؤمن
هم گبک را به دور تو باز است مستشار
در تشکیل این گونه تنافرهای آوایی تعداد ۸ نوع
صامت زبان فارسی مشارکت می نمایند. در جدول زیر آنها را همراه با مشخصه های آوایی مربوطشان
عرفی می کنیم:

جدول ۱- صامتهای مربوط به الگوی نخست ناهمواری آوایی

نحوه فراگویی خاستگاه	لبی vl	لبی vd	لتوی vl	لتوی vd
انسدادی	-	b	t	d
غنه ای	-	m	-	n
سایشی			s	z
روان				r

الگوی نخست ناهمواریهای آوایی: C1C1

هرگاه دو واژه متوالی به گونه ای کنارهم قرار گیرند که صامت آخر واژه نخست دقیقاً همانند نخستین صامت واژه دوم باشد؛ به عبارت دیگر، یک صامت هم در پایان واژه نخست و هم در آغاز واژه دوم توزیع یافته باشد، به نحوی که هردو نسبت به هم در رابطه مجاورت بلافصل قرار گرفته باشند، هنگام خواندن این دو واژه مجاور، نوعی سازگاری لفظی یا تنافر آوایی (cacophony) به وجود می آید که خواندن آنها را در کنار هم ثقيل و ناهموار می سازد و برکل مصراع یا بیت مربوط اثر لفظی محسوسی بجا می گذارد.

در فرمول الگوی نخست یعنی C1C1، حرف C نشانه اختصاری صامت (consonant) است و تکرار رقم 1 در کنار آنها نشانه همگونگی و یکسانی آن دو صامت است مانند rr، dd، zz وغیره که در مجاورت یکدیگر قرار گرفته اند، اما وضعیت خوش cluster به خود نگرفته اند چراکه هر کدام متعلق به یک هجای متفاوت هستند: یکی متعلق به هجایی در واژه پیشین و دیگری متعلق به هجایی در واژه پسین. تنها تلفظ یا ادای (utterance) این دو صوت همانند در کنار هم تحقق می یابد که ایجاد سنگینی در چرخش زبان و ناهماهنگی لفظی و ثقيل در آهنگ

اکنون در زیر میزان فراوانی و نمونه های ناهمواریهای آوائی را که به وسیله صامتهای فوق در اشعار سلمان ساوجی

بکار رفته است نشان می دهیم:

جدول ۲- میزان فراوانی و نمونه های ناهمواریهای آوائی الگوی نخست

ردیف	C1C1	فراوانی	نمونه های کاربردی
۱	tt	۱۲	مگر روز در روز، هر رهگذر، به چارورکن، در رکاب وغیره
۲	zz	۶	هرگز زسر، از زخم، روز زبان، از زلف، از ذره وغیره
۳	dd	۵	زگرد دامن کرد در، زد در، آرند در شمار، وغیره
۴	mm	۴	جام مبیند، دم مده، دم مکدر، هم میش را
۵	nn	۳	عرفان نیست، بیرون نه، ایمن نیم
۶	tt	۳	غلافت تیغ، توست تیغ، است تامرا
۷	ss	۲	کارش شد، کوشش شد
۸	bb	۱	غیب به دیوان
مجموع			۳۶ مورد

صامت را به صورت هجای **cvc** در می آورد که در آن **C** نشانه صامت و **V** هم نشانه مصوت می باشد. ثانیاً بین آن دو واژه نوعی رابطه نحوی حاکم می باشد که به وسیله کسره اضافه {e} یا پیوند همپایه <و> که در شعر به صورت ضمه /o/ تلفظ می شود به هم مرتبط می گرددند، در مواردی هم شکل مخفف حرف اضافه "از" به صورت "ز" یا /z/ و نیز شکل مخفف "چون" با تلفظ "چو" یا /ɔ:/ در جایگاه واژه نخست قرار می گیرند و در این وضعیت **cvc** در هسته هجای "چو" برای تشکیل هجای با صامت بعدی عمل می کند. مخفف "اگر" (ار) هم گه گاه در جایگاه واژه دوم می نشیند و مصوت آن

از این الگوی ناهمواری آوائی ۳۶ مورد خاص به وسیله سلمان ساوجی بکار برده شده است که در پیکره مورد بررسی موجود است. تمامی ایاتی که در برگیرنده این تنافرهای آوائی هستند در پیوست شماره ۱ پایان مقاله عرضه خواهند شد.

الگوی دوم ناهمواریهای آوائی: C1VC1

در این الگو، دو واژه مجاور به گونه ای در دنبال هم قرار می گیرند که اولاً صامت پایانی واژه نخست عیناً همانند صامت آغازی واژه دوم می باشد، در ثانی بین این دو صامت یکی از مصوتها کوتاه فارسی یعنی [a]، [e] یا [o] قرار می گیرد و آن دو

هم روح را حیات ز لطف تو مستعار

/rar/ سرپنجه سپهر به (قهرار) بیفشد
فریاد برکشید که شها زینهار دست
مشخصه های صامتهایی که در تشکیل این
الگوی ناهمواری آوانی شرکت دارند در جدول زیر
عرضه می گردد ضمناً جدول ذیل نشانگر این است
که صامتهای انسدادی بیش از سایر صامتها در
تشکیل این ترکیب فعالیت دارند.

جدول ۳- مشخصه های صامتهای مربوط به الگوی دوم

خاستگاه محوہ تولید	لبی vl vd	لوی vl vd	لوی-کامی vl vd	ملازی vl vd
انسدادی	-- b	t d		--
سایشی	f --	-- z		--
-انسدادی- سایشی			c --	
غنهای		-- n		
روان		-- l,r		

در پیکره جمع آوری شده، تعداد ۴۵ مورد
عملی از این الگوی ناهمواری آوانی وجود داشته که
انواع مختلف آنها و میزان فراوانی کاربردی هر کدام
را در اشعار سلمان ساوجی در جدول شماره ۴ که
ذیلاً ارائه خواهد شد نشان می دهیم.

هسته هجار امی سازد.

لذا الگوی دوم در اثر توزیع مجاورت با
فاصله (distant vicinity) یک صامت مکرر،
به وجود می آید که در هر دو طرف هسته هجای
C1VC1 را اشغال می کند. شماره ۱ در کنار صامت c
دلالت بر همانند بودن دو صامت c دارد. اکنون چند
بیت از اشعار سلمان ساوجی را که در برگیرنده این
گونه الگوی ناهمواری هستند در زیر می آوریم و
دو واژه متوالی را که منبع ایجاد این ناهمواری
آوانی هستند برای سهولت در شناساییشان در داخل
هلالها قرار می دهیم. صورت آوانی هجاهای
موجود در هر بیت نیز در آغاز بیت نشان داده
می شود.

/zaz/ باد(نوروز از) کجا این بوی جان می آورد
جان من پی تابکوی دلستان می آورد

/e/ جان ثار لب لمن تو که از عزّت او
(DAG غم) بردل خونین عقیق یمن است

/fotf/ همه کس را (شرف و فخر) به علم است و هنر
توئی آن کس که به تو علم و هنر مفتخر است

/zez/tet/ هم عقل را کمال (ز ذات تو) مستفاء

جدول ۲- انواع ناهمواریهای آوائی الگوی دوم با میزان فراوانی و نمونه های آنها

نمونه های کاربردی	جمع	فراوانی	c1vc1	ردیف
زَر است، عدوِ اخطران، زَلیل، زَبان، زَنگ و غیره عزیزار، شهبازار، جزار، باد نوروز از همت تو (۴ بار)، عزیت تو، حضرت تو، صولت تو و غیره توتیر، است و تیغ، توتا	۱۳	۴	zaz	۱
سعادت	۱۴	۳	tot	۲
چه چرخ، چه چشمها		۱	tat	
چو چشم	۳	۲	čeč	۳
حضرار، شکرارچه، به تهار	۳	۲	čoč	۴
که کبک، ملکِ کسری، که کردم	۳	۳	rar	۵
مقید درکات، زگرِ دامن، بادیدم	۳	۳	kek	۶
عون و نصرت		۱	ded	
نه نپض	۲	۱	non	۷
شرف و فخر		۱	nan	
کفِ فیض	۲	۱	fof	۸
بر فیل لیل	۱	۱	fef	
توبه بشوی	۱	۱	lel	۹
داغِ غم	۱	۱	beb	۱۰
			e	۱۱
۴۵ مورد				جمع

کلیه ایاتی که در برگیرنده این گونه ناهمواریهای آوائی است در پیوست شماره ۱ در پایان مقاله ارائه می شود.

بین آنها به وجود می آید که همان ویژگی تنافر آوائی الگوی سوم می باشد. شماره های ۱ و ۲ نشانگر متفاوت بودن این دو صامت مجاور می باشد که البته مخرج صوتی آنان همانند است.

در کار شعر و شاعری سلمان ساووجی تنها چهار

الگوی سوم ناهمواریهای آوائی: C1C2

هرگاه دو واژه متوالی به گونه ای همنشین شوند که صامت پایانی واژه نخست با صامت آغازین واژه ذوم از نظر خاستگاه صوتی همانند باشند و در توزیع مجاورت بلافصل قرار داشته باشند، رابطه C1C2

در زیر میزان فراوانی و نمونه های کاربردی هر یک از خوشه های چهارگانه الگوی شماره ۳ را می آوریم.

جدول ۵- میزان فراوانی انواع ناهمواریهای آوایی الگوی

سوم با نمونه ها

نمونه های کاربردی	فراوانی	C1C2	ردیف
جزسودا، ازرسشگ، کرسخن، ازسر، وزسوار وغیره	۹	zs	۱
دو آیت داری، سخت دار، کافتابت دید وغیره	۵	td	۲
یک گل، فلک گر جهان	۲	kg	۳
همیج جا	۱	čj	۴
۱۷ مورد		جمع	

در پیکره مورد بررسی به ۱۷ مورد خاص از ناهمواریهای آوایی بر اساس الگوی سوم برخورد کرده ایم که کلاً از هشت نوع صامت و چهار شکل خاص ترکیب یافته اند. در جدول زیر انواع صامتها و مشخصه های تولیدی آنها را ارائه می دهیم:

جدول ۶- مشخصه های فرآگونی صامتها ای اک توک

نحوه تولید	خاستگاه	لتوی	لتوی	نمکامی	نمکامی	لتوی-کامی	لتوی-کامی
		vl	vd	vl	vd	vl	vd
انسدادی		t	d	k	g		
ساپیشی		s	z				
انسدادی-ساپیشی						č	j

رابطه واک بری (voicing) این صامتها در ترکیبات ناهمواری به صورت زیر می باشد:

واک	b	v	g	d	z	k	t	s
-----	---	---	---	---	---	---	---	---

زوج از توزیع صامتها مجاور به گونه مذکور یافت شده و در پیکره جمع آوری شده موجودند و عبارتنداز: zs, td, kg, čj. در هر ترکیب صامت پیشین واک بر (vd) و صامت دوم بی واک (vl) می باشد بجز در ترکیب zs که مشخصه واک بری دو صامت بر عکس بقیه است. اکنون چند نمونه از ایات سلمان ساووجی را که در برگیرنده این گونه ناهمواریهای آوایی هستند ارائه می دهیم: ضمناً "دو واژه متوالی را که در همنشینی خود این نوع تنافر آوایی را به وجود می آورند داخل هلالها قرار می دهیم.

/zs/ ز بازار خرد سودی نخواهی دید (جزسودا)
بکوی عاشقی در رو در عزلت سرایی زن

/td/ شاخیست رایت تو که (نصرت دهد) ثمر بازی است همت تو که دولت کند شکار

/kg/ در پی مثل تو می گردد (فلک گرد) جهان در دماگش زان سبب فکر محال آمد پدید

/čj/ ای قبله سعادت وای کعبه صفا
جای خوشی و نیست نظیر تو (همیج جا)

/ex/ ای کرده (زاغ خال) تو بر لاله زار جای
وی برده باغ حسن تو از نوبهار دست

/zes/ چشم بیدار تو را تا (ز سمن) خوابگه است
خاک کوی تو مرا بالش و بستر شده است
انواع ترکیبات ناهمواریهای آوائی **الگوی چهارم**
را همراه با میزان فراوانی هریک در زیر نشان
می دهیم.

جدول ۷- انواع ناهمواریهای آوائی **الگوی چهارم** با میزان فراوانی

نمونه های کاربردی	فرابوندهای آوائی	C1VC2	ردیف
تا ز سمن، ز شها، ز سودای	۳	zes	۱
چوسایه، چو صحیح	۲	č os	۲
چوزار	۱	č oz	۳
زاغ خال	۱	ex	۴
عهد تو	۱	det	۵
مورد		جمع	

تعداد هفت نوع صامت در ایجاد تنافر آوائی این
الگو شرکت داشته اند که انواع آنها را همراه با
مشخصه های تولیدی شان در جدول زیر می آوریم:

جدول ۸- انواع صامتهای **الگوی چهارم** و مشخصه های آنها

نحوه تولید	نحوه تولید	لنوی	ملادی
انسدادی	t d	vł vd	vł vd
سایشی	s z		
انسدادی-سایشی	č		

C1VC2: الگوی چهارم ناهمواریهای آوائی:

شمار ناهمواریهای آوائی که بر اساس این الگو
در پیکره جمع آوری شده موجود است تنها هشت
فقره است که از ترکیب دو صامت غیر همانند اما هم
مخرج ساخته شده است به نحوی که توزیع آنها از
نوع مجاورت با فاصله می باشد. بدین معنا که بین این
دو صامت یکی از مصوتهای /a/, /e/, /o/ قرار
می گیرد که در فارسی فتحه، کسره و ضمه
نامیده می شوند و ترکیبها سه صوتی را به صورت C1
V C2 به وجود می آورند. اعداد ۱ و ۲ در رابطه بالا
نشانه متفاوت بودن این دو صامت می باشد، شبیه
ترکیبها: čoz, čoz و ted.

منع این ترکیب عبارت از دو واژه متوالی است
که در دنبال هم قرار می گیرند به نحوی که بین آنها به
علت وجود نوعی رابطه دستوری، یک کسره اضافه
قرار می گیرد یا این که واژه نخست مخفف کلمه های
چون و از (به ترتیب به صورت <چو> و <ز>) است.
دو صامت این ترکیب از نظر خاستگاه تولید
همانند هستند. در زیر چند بیت از اشعار سلمان
ساوجی را که در برگیرنده این نوع ناهمواری آوائی
است از نظر می گذرانیم:
هر که رو بر درگهت بنهاد کارش شد (چو زر)
خاک درگاهات مگ دارد خواص کیمیا

اتفاق افتاد. عامل دوم عبارت است از میزان قرابت (degree of approximity) در توزیع صامت در واژه ها. یعنی صامتی که به طور مکرر بکار برده می شود ممکن است در فواصل زیاد رخدهد. به طور کلی، هرچه میزان نظم و قرابت موارد تکرار صامت بیشتر باشد مقدار خوش آوایی لفظی و قدرت موسیقایی ایجاد شده نیز بیشتر خواهد بود و برعکس هر چقدر این دو عامل در جهت کاهش باشند میزان خوش آوایی تولید شده کمتر و ضعیفتر خواهد بود. این دو رابطه را در جدول زیر مجسم می سازیم:

جدول ۹- عوامل مؤثر در میزان خوش آهنتی آوایی

میزان خوش آهنتی بیت	
بیشترین مقدار	کمترین مقدار
نظم در تکرار صامت	قرابت در توزیع صامت
قرابت در توزیع صامت	ضعیفترین خوش آوایی
قویترین خوش آوایی	

براساس کیفیت توزیعی صامتها، به گونه ای که در جدول بالا بیان گردید؛ می توان دو الگوی کلی خوش آوایی درایات سلمان مساوی تشخیص داد که در زیر به شرح آنها می پردازیم:

الگوی نخست: خوش آوایی قوی

در الگوی نخست، تمام یا اکثریت موارد تکرار

کلیه ابیاتی را که در برگیرنده این نوع ناهمواریهای آوایی هستند در پیوست شمار ۱ در پایان مقاله عرضه خواهیم داشت.

ب: وااج آرایی یاخوش آوایی لفظی (Alliteration)

همان طور که در آغاز سخن بیان داشتیم. توزیعهای گوناگون صامتها مکرر در مصراج یا در طول یک بیت اثرات ناهمواریهای آوایی یا خوش آهنگیهای لفظی بجا می گذارد. در بخش الف انواع الگوهای ناهمواریهای آوایی را که در اشعار سلمان ساویجی بکار گرفته شده تشریح نمودیم. اکنون به شرح آن دسته از توزیعهای صامتها (consonantal distributions) می پردازیم که جنبه موسیقایی شعر را تلطیف می کند و بر روایی و شیوه ای شعر تأثیر می گذارد و بیت رانفر و دلنشنیم می سازد.

انواع وااج آرایی صامتها که طی آن ایجاد خوش آوایی لفظی می شود به دو عامل عمده بستگی دارد: یکی میزان نظم یا ترتیب (degree of regularity) در توزیع موارد تکرار یک صامت در آغاز، میان یا پایان واژه های متواالی، و منظور از این نظم این است که حداقل موارد تکرار یک صامت فقط در آغاز، فقط در میان یا فقط در پایان واژه های متواالی

منظمه صامت <ت> در مصراج نخست نیز ایجاد و اج‌آرایی دیگری کرده است؛ صوت /t/ در فارسی در دو حرف مختلف ت و ط منعکس می‌شود.

(۳) پایانی در مصراج دوم: که در آن صامت <ش> به طور منظم در پایان واژه‌های متواالی یا متناوب واقع شده و اکثرًا در مصراج دوم تراکم هستند. گنج است و رنج بر اثرش سخت دار پای نوش است و نیش در عقبش گوش داردست

(۴) میانی در مصراج دوم: که در آن صامت <س> در میان واژه‌های متواالی یا متناوب قرار دارد و تراکم توزیعی آن در مصراج دوم است. باز هم باید یادآوری نمود که صوت /s/ در خط فارسی در حروف ث، س، و ص منعکس می‌گردد.

در بنان تو چه ثعبان و سنان یافت زمان گفت موسی است که در دست عصای دارد در جدول زیر انواع طرحهای توزیعی تکرار صامت را همراه با محل تراکم آن به طور روشن نشان می‌دهیم.

یک صامت در آغاز، میان یا پایان واژه‌های متواالی یا متناوب رخ می‌دهد و تراکم تکرار از نظر قرابت توزیعی یا در مصراج نخست بیت است یا در مصراج دوم. لذا بر اساس موضع قرار گرفتن صامت مکرر و مکان تراکم تکرار ممکن است دارای چندگونه ترکیب خوش آوایی باشیم، به صورتی که در ایات نمونه زیر معرفی می‌گردد:

(۱) آغازی در مصراج نخست: که در آن صامت <ی> اکثراً در آغاز واژه‌های متواالی یا متناوب قرار می‌گیرد و تراکم تکرار در مصراج نخست است: تو گرد کسی گرد که او گرد تو گرد تو یار کسی باش که او یار تو باشد

(۲) آغازی در مصراج دوم: که در آن صامت <خ> در آغاز واژه‌های متواالی یا متناوب ظاهر شده و تراکم تکرار در مصراج دوم می‌باشد: خام طبعان طمع توبه مدارید زمن زانکه من سوخته خام خم ختمار

لازم به یادآوری است که در همین بیت تکرار

جدول ۱۰- انواع طرحهای توزیعی منظم خوش آوایی لفظی صامتها

شرح توزیع و تراکم	مصraj دوم			مصraj نخست			صامت	ردیف
	آغاز واژه	میان واژه	پایان واژه	آغاز واژه	میان واژه	پایان واژه		
آغازی، مصراج نخست	--	--	--	--	--	۲	گ	۱
آغازی، مصراج دوم	--	۱	۳	--	--	۱	خ	۲
پایانی، مصراج دوم	۴	--	--	۱	--	--	ش	۳
میانی، مصراج دوم	--	۴	--	--	--	۲	س	۴

صامت <س> به طور نامرتب در هر سه موضع واژگانی فرار دارد و تراکم توزیع آن بیشتر در مصراج دوم است.

دوش با خود راز عشق دوست گفتم غیرش
گفت سلمان بس که هر کس واقف اسرار نیست
(۲) توزیع کامل در مصراج نخست: که در آن صامت <ت> ادر تکرار نامنظم خود به هر سه موضع واژگانی توزیع یافته است و تراکم تکرار در مصراج نخست می باشد.

هر آفتاب کز ژست عزت تو تافت
نی ذل گسف دید و نه نقص زوال یافت
(۳) توزیع کامل در هر دو مصraig: که در آن صامت <د> به طور نامرتب در تمام موضع واژه ها پراکنده شده و در هر دو مصraig متراکم گردیده است.
از درون پرده مگذر صبح و زین در درگذر کاندران خلوت ندارد باد امکان دخول
(۴) توزیع نامرتب با تراکم بیشتر در مصraig دوم: که در آن صامت <م> سه بار در مصraig نخست و شش بار در مصraig دوم به طور نامنظم تکرار شده است و تراکم آن در مصraig دوم فشرده تر است.
من که چون آینه ام یک روی و صافی دل مرا
دم مده گاینه ام را دم مکدد می کند
در جدول زیر طرح توزیعی نامرتب صامتهای

در پیکره جمع آوری شده جمما" ۶۵ مورد از کاربرد صورتهای لفظی خوش آوائی وجود دارد که تعداد ۳۸ فقره آن از نوع خوش آهنگی قوی می باشند. صامتهایی که از طرحهای مختلف توزیع تکراریشان این نوع خوش آهنگی آوائی بوجود آمده عبارتند از: صامت <س> ۹ بار، صامتهای <خ>، <د>، <ز>، <گ>، <ر> هر کدام ۳ بار، صامتهای <پ>، <ن>، <ق>، <ک>، <ش> هر کدام ۲ بار، و صامتهای <ح>، <ی>، <ت> و <م> هر کدام یک بار.

کلیه ایيات سلمان ساوچی که در برگیرنده این نوع خوش آوائی موسیقائی است در پیوست شماره ۲ در آخر مقاله ارائه داده می شود.

الگوی دوم: خوش آوائی ثانوی

خوش آوائی ثانوی آن است که در اثر توزیع نامرتب یک صامت در دو یا سه موضع واژگانی به وجود می آید و تراکم تکرار آن در یک مصraig یاد هر دو مصraig باشد. اگر فاصله بین موارد تکرار زیاد باشد تأثیر خوش آهنگی آوائی باز هم ضعیفتر می شود. اکنون چند بیت حاوی این گونه خوش آوائی را در زیر می آوریم تابع روابط آن را بهتر نشان دهیم.

(۱) توزیع کامل در مصraig دوم: که در آن

ایات بالا را با میزان فراوانی کاربردی و تراکم تکراریشان نشان می‌دهیم.

جدول ۱۱- طرح توزیعی تکرار نامنظم صامتها در التکوی خوش آوائی ثانوی

توضیحات تکرار و تراکم	صراع دوم			صراع نخست			صامت تکراری	ردیف
	پایان واژه	میان واژه	آغاز واژه	پایان واژه	میان واژه	آغاز واژه		
۶ تکرار نامنظم، تراکم صراع ۲	۲	۲	۱	--	۱	--	س	۱
۸ تکرار نامنظم، تراکم صراع ۱	۱	--	--	۲	۲	۳	ت	۲
۹ تکرار نامنظم، تراکم در هر دو	۲	۲	۱	--	۱	۲	د	۳
۹ تکرار نامنظم، تراکم در صراع دوم دویابر صراع اول، ۲ اوضاع	۳	--	۳	۱	--	۲	م	۴

آورند و راهکارهای مختلف موزون و آرایه‌های ادبی مناسبی را بکار گرفته‌اند تا ویژگی سبکی خاص خود را از این رهگذر به وجود آورند و از آن خود بگردانند. سلمان ساوجی نیز شیوه کاربرد مکرر صامتها را در اشعار خود پرورش می‌دهد و از روابط توزیعی گوناگون آنها صورت لفظی شعر خود را از ناهمواریهای آوائی تا خوش آوائیهای لفظی آذین می‌بخشد و چهره موسیقائی شعری را ترسیم می‌کند که از نظر سبکی ویژگی خاص سلمان است.

سلمان ساوجی نه تنها از راهبردهای واج آرایی و خوش آهنگی در کار شعر و شاعری خود استفاده نموده است، بلکه تنافر آوائی و ناهمواریهای لفظی را نیز به گونه‌ای زیبا و ماهرانه در اشعار خود بکار گرفته است تا با ایجاد مکث و کندی در امر خواندن بیت، از سرعت و روانی فرد بکاهد و خواننده را در گیرودار لفظ به درنگ و تأمل در معنا و مفهوم شعر

از تعداد ۶۵ مورد خوش آوائی لفظی که در اشعار سلمان ساوجی بکار رفته است ۲۷ مورد آن از نوع واج آرایی یا خوش آوائی ثانوی (ضعیف) است. ایاتی که در برگیرنده این گونه خوش آوائیهای لفظی هستند در پیوست شماره ۲ در پایان مقاله ارائه می‌شوند.

نتیجه بحث

آنچه مسلم است و بیشتر ادبیان نیز بر آن باور دارند این است که اکثر شاعران ایران قطع نظر از پرداختن به محتوای شعر و متعالی ساختن کیفیت و رسایی پیام آن، برای جنبه صوری و لفظی آن نیز اهمیت ویژه‌ای قابل بوده‌اند و به آن نگرش و عنایت خاص داشته‌اند، و سلمان ساوجی نیز یکی از آنها است. شعرای ایرانی به انواع مختلف تلاش کرده‌اند تا اسلوبهای گوناگون آهنگین شعری را پدید

ساوجی شده است که بسیار منسجم و قانونمند می باشند. در جدول زیر درصد فراوانی هر کدام از این راهبردها را برای برداشت کلی بحث ارائه می دهیم تا شیوه کاربرد توزیعی صامتها را در شعر سلمان ساوجی بهتر و مشخص تر متجلی سازیم.

سوق دهد و او را بیشتر از مفهوم و تأثیر شعر بهره مند و منفعل گرداند.

قاعده مندی و نظام گرایی در روابط تکراری صامتها موقع توزیع آنها در گستره مصراعها و بینها موجب شش نوع اسلوب آهنگین در اشعار سلمان

جدول ۱۲ - درصد فراوانی انواع الکوهای آوائی در اشعار سلمان ساوجی

ردیف	الگوی آوائی	شرح توزیع تکراری	ترکیب	فراآنی	درصد کل
۱	الگوی نخست ناهمواری آوائی	مجاورت بلافصل دو صامت همانند	C1C1	۳۶	%۲۱
۲	الگوی دوم ناهمواری آوائی	مجاورت با فاصله دو صامت همانند	C1VC1	۴۵	%۲۶/۳۲
۳	الگوی سوم ناهمواری آوائی	مجاورت بلافصل دو صامت متفاوت ولی هم مخرج	C1C2	۱۷	%۹/۹۵
۴	الگوی چهارم ناهمواری آوائی	مجاورت با فاصله دو صامت متفاوت ولی هم مخرج	C1VC2	۸	%۴/۶۷
۵	الگوی خوش آوائی لفظی قوی	توزيع منظم تکرار صامت	درآغاز، میان یا پایان واژه	۳۸	%۲۲/۲۶
۶	الگوی خوش آوائی ضعیف	توزيع نامنظم صامت مکرر	درآغاز، میان و پایان واژه	۳۷	%۱۵/۸

پیوست ۱: ابیات حاوی الکوهای چارگانه ناهمواریهای آوائی

الف: الگوی نخست (مجاورت بلافصل دو صامت همانند)

سر سودای تو هرگز زسر مانرود
برود این سر سودائی و سودا نرود

نه هر رعنای وشی باشد حریف مرد درد او
بیاید عاشق جانان درون درد پروردی

درون اهل عرفان نیست جای دنی و عقبی قدم
از هر دو بیرون نه نه اینجا باش و نه آنجا

از مجموعه ۱۷۱ مورد توزیع تکراری صامتها خاص که موجب ناهمواریهای آوائی یا هنجارهای لفظی در اشعار سلمان ساوجی شده اند ۶۲ درصد از نوع ناهمواریهای آوائی و ۳۸ درصد بقیه مرکب از دو گونه خوش آوائی لفظی می باشند که مجموعاً سبک ویژه اشعار سلمان ساوجی را نشان می دهند. اکنون در پیوست های ۱ و ۲ در پایان مقاله، کلیه ابیاتی را که در برگیرنده انواع شش گانه الگوهای آوائی هستند ارائه می دهیم.

هر مدرکی که زد در درک کمال او
خود را مقید در کات ضلال یافت

سلاح از حفظ یزدان جو وگرگوب خلاف آن
حدیثی در غلافت تیغ از وی دم خور قطعا

حلقه گوش تو یا رب چه صفائی دارد
کز صفا حلقه به گوشش شده در عدن است

ملک آن توست تیغ گواهست در میان
بر خصم خویش می گذران هر زمان گوا

جان نثار لب لعل تو که از عزت او
داع غم بر دل خوین عقیق یعنی است

این لحظه که از زخم سرنیزه پرگار
چون خانه زنبور شود سینه خارا

موی تو با تو دست هوس کرد در میان
با یار خوش بود شبی اندر کنار دشت

آن روز همه روز زیان ولب و شمشیر
باشدند به اوصاف ایادی تو گویا

سودائی است ورنه چرا می کشد دراز
زلفت به عهد معدلت شهریار دست

افتاده به هر حلقه ای از زلف تو آشوب
برخاست به هر گوشه ای از چشم تو غوغای

بالای گرد بالش خورشید می نهد
سلطان کبریای تو در روز بار دست

هر که رو بر درگهت بنهاد کارش شد چوزر
خاک درگاهت مگر دارد خواص کیمیا

در روز بخشش تو نماندست سائلی
غیر از چنان داشته بر رهگذر دست

گر لشگر عدو شود از ذره بیشتر
روز مصاف پیش تو از ذره کمتر است

گردون به چار رکن جهان پنج نوبه زد
کاین پادشاه شش جهت و هفت کشور است

کز مدت فراق تو روزی که رفته است
پندار کرده ام که مگر روز محشر است

شکست شاخ حجر ریب تخته بزار
بیرد باد سحر آب طبله عطار

خاصیتی که دید جم از جام خویشن
آن خاصیت زجام میینید کز جم است

همچون رگس مست و زر در دست واین نیم شب
خفته بودندی غریبان بر سر هر رهگذر

با خط نسخش که آن نشه یاقوت اوست
حال سیه شد غبار رونق ریحان شکست

زر را به هیچ، کس نشمارد به عهد تو
زر چیست کش به عهد تو آرند در میان

چشم تو هر ناوکی کز خم مشکین کمان
بر دل من زد درو ناوک پیکان شکست

هم میش را به عدل تو گرگست مؤمن
هم کیک را به دور تو باز است مستشار

مشرب غیب به دیوان ضمیرت امروز
از ولایات عدم نسخه فردا آورد

شاهها چهار ماه تمام است تا مرا
دور از سعادت مرضی گشت آشکار

در رکابش بانگ می زد فتح کای دیوان ظلم
طئقو کاینگ سلیمان در شمال آمد پدید

نه نبض باد داشت در آن روز جنبشی
نه طبع خاک بود بر آن حال بر قرار

از نهیب جود دستت کان زر راتب گرفت
صفرت عین از حرارت در جبال آمد پدید

ب: الگوی دوم (مجاورت با فاصله دو صامت
همانند) : C1VC1

من که چون آئینه ام یک روی و صافی دل مرا
دم مده کاینه ام را دم مکدر می کند

تو عین عزت نفس عزیز از آنچه می خواهی
رو از قاف قناعت جو چو عنقا مسکن و مأوا

هر که را بخت همعنان باشد
در رکابت خدایگان باشد

بویی زگرد دامن لطفت دماغ باغ
در جیب و آستین صبا و شمال یافت

نه هر رعنایشی باشد حریف مرد درد او
باید عاشق جانان درون درد پروردی

هر آفتاب کز شق عزت تو تافت
نی ذل گسف دید و نه نقص زوال یافت

چو شهباز از پی طعمه مشو پابند قید خود
کزان رو شاه مرغان شد که خود را کرد گم عنقا

در حضرت تو روی مفید آمد آن که او
بر روی دل ز فقر سیه روی حال یافت

جویای چشم خضرار زانچه یافته
خاک درست بشستی از آن چشم سار دست

به خاک پایش اگر حور دسترس باشد
به آب توبه بشوید لب از شراب طهور

فی الجمله خود به قوت لشگر چه حاجت است
آن را که عون و نصرت حق یار و مادر است

امروز چو چشم اسد و شاخ غزال است
گرشاخ درخت است و گر برگ رزان است

شاهین که کبک خواب نکردی زیم او
بالش تذرو را شده بالین و بستر است

دیده حاسد تو تیر بلا را هدف است
تن اعدای تو در حسرت گور و کفن است

باعود شکر ار چه ندارد قربتی
دایم به بوی خلق تو با او برآذر است

روبه از تقویت صولت تو شیردل است
پشه از تریست همت تو فیل تن است

وقتی که همت تو دهد ساغر نوال
یک نیم از یمین تو دریای اخضر است

حلقه گوش تو بارب چه صفائی دارد
کز صفا حلقة بگوشش شده در عدن است

هر مدرکی که زد در درک کمال او
خود را مقید درکات ضلال یافت

یاجوج فتنه قاصد ملک است و تیغ شاه
اندر میان کشیده چو سد سکندری

جان نشار لب لعل تو که از عزت او
 DAG غم بر دل خونین عقیق یعنی است

وقت بیان خاطر من گرچه شمع را
آتش همی جهد زبان لیک الکن است

شاه خورشید سلاطین توئی و ماه ملوک
ماه را نیست جز از حضرت خورشید ماب

زنگ خاطر گرد کدورت اینم باد
درون پاک تو کائنه خدای نماست

هر که چون سیمش نام تو برآمد به زبان
دهنش چن دهن سکه لبالب ززر است

ملک کسری همه در قبضه فرمان تو باد
که جهان باز نخواهد چو تو کس را آورد

همه کس راشرف و فخر به علم است و هنر
تویی آن کس که به تعلم و هنر مفتخر است

باد نوروز از کجا این بوی جان می آورد
جان من پی تابکوی دلستان می آورد

سرپنجه سپهر به قهرار یافشد
فریاد برکشد که شها زینهار دست

به هر سرای که باد عنایتش گذرد
چه چشمها که از آن رهگذار بگشاید

تا همت تو دست ایادی گشاده است
باگردن است بسته عدو اضطرار دست

ایاشهی که نسیم عنایت تو به لطف
سراب چشمها خضر از شرار بگشاید

برخیل لیل رایت اگر تیغ کین کشد
دارد کشیده لیل ز ذبل نهار دست

از غنچه پیکان و زیاد دم شمشیر
 بشگفت گل فتح و نسیم ظفر آمد

در عهد همت تو به امید خرده ای
شاید که پیش ابر ندارد چنار دست

ج: الگوی سوم (مجاورت بلافصل دو صامت

C1C2 متفاوت ولی هم مخرج):

خم چوگان تو تازلف پریشا، باشد
گوی خورشید تو را در خم چوگان باشد

ز بازار خرد سودی نخواهی دید جز سودا
بکوی عاشقی در رو در عزلت سرایی زن

گفت ابرویم که با فیض کف فیاض او
اینهمه ادرار و اجرا از چه چخ از ماشود

ای قبله سعادت و ای کعبه صفا
جای خوشی و نیست نظیر تو هیچ جا

گاه یک فرق سرزضربت تیغ
دو به دو همچو فرقدان باشد

در جهانداری دو آیت داری از تیغ و قلم
کاسمان خواند همی آن را صباح این را مسا

به خاک پایش اگر حور دسترس باشد
به آب توبه بشوید لب از شراب طهر

اطراف چشم من همه نم دارد از سرشک
پیوسته در هوایش از آن نم بود ذباب

شاهها چهار ماه تمام است تا مرا
دور از سعادت مرضی گشت آشکار

بویی زگرد دامن لطفت دماغ باغ
در جیب و آستین صبا و شمال یافت

از وعده ای که کردم روزی نشد مرا
حقاً که از جناب توام سخت شرمسار

آن نیست قضاکز سخن او به درآید
هرچیز که او گفت چنین است و چنان است

هم عقل را کمال ز ذات تو مستفاد
هم روح را حیات ز لطف تو مستعار

طره ای از سرزلفت بگشود دست کسی
ظاهرًا بویی از آن برده نسیم سحر است

شاخیست رایت تو که نصرت دهد ثمر
بازی است همت تو که دولت کند شکار

بامدادان کافتابت دید لرzan شد ز شرم
در جینش حمرتی از انفعال آمد پدید

گنج است و رنج بر اثرش سخت دار پای
نوش است و نیش در عقبش گوش داردست

شاخپست رایت تو که نصرت دهد ثمر
بازیست همت تو که دولت کند شکار

گوش فلک به نعل کمندت مزین است
زانسان که سر ز تاج بود وز سوار دست

د: الگوی چهارم (دو صامت متفاوت ولی هم
مخرج با فاصله): C1VC2

معجز اقبال شاه بود که قبل از سه سال
نسخه این سرّ غیب خاص سلمان گرفت

هر که رو بر درگهت بنهاد کارش شد چو زر
خاک در گاهت مگر دارد خواص کیمیا

جائیست قدر او که بدانجا نمی رسد
جبریل اگرچه ساخته از سدره سلم است

ای کرده زاغ خال تو بر لاله زار جای
وی برده باغ حسن تو از نوبهار دست

نو بهار مجلس توست آن که گلزار بهشت
بوی اگر بیو عده بخشد یک گل از بستان اوست

چشم بیدار تو را تاز سمن خوابگه است
خاک کوی تو مرا بالش و بستر شده است

جامه باقه ام بر قد مدح تو زمو
بخر این جامه زیبا که به از صد دیباست

ای که با عرصه ملک تو جهان یک سرموست
وی که با پرتو روی تو قمر کم ز شهاست

از صنایع به بدایع سخن آراسته ام
غرض بنده از این شعر نه موی تنهاست

ای دل مجوی سود ز سودای او که عشق
بنیاد این معامله را بر زیان نهاد

در پی مثل تو می گردد فلک گرد جهان
در دماغش زان سبب فکر محال آمد پدید

(د،ر) دل تا درآورد ز درش با وصال دست

سایه یزدان مُعز دین که چو سایه

از هر دری درآمد و کاری به در نرفت

سجده چترش به اعتقاد خور آرد

(ل،م) در عاشقی دلا ز ملامت مشو ملوں

آفتاب عالم آرایی که در یک دم چو صبح

کاحوال خستگان هوا بی صداع نیست

لشگری را همچو انجم کردی از عالم به در

(س) در سر ز استماع است است مستیشی

زر را به هیچ، کس نشمارد به عهد تو

مارا که احتیاج شراب و سماع نیست

زر چیست کش به عهد تو آرند در شمار

(س) دوش با خود راز عشق دوست گفتمن غیرتش

نو بهار مجلس توست آن که گلزار بهشت

گفت سلمان بس که هر کس واقف اسرار نیست

بوی اگر بیو عده بخشد یک دل از بستان اوست

(د،گ) لاله همچون من دلی در اندرون دارد سیه

پیوست ۲: ابیات حاوی الکوهای واج آوایی یا

خوش آوایی لفظی

الف: الکوی نخست (خوش آوایی قوی)

(ب) باریست سر بر دوش من خواهم فکندن بار من

باری چو باری می کشم بر دوش هم بار شما

(گ،د) تو گرد کسی گرد که او گرد تو گردد

(ز) زبانه می کشد آتش درون من ز زبان

تو یار کسی باش که او یار تو گردد

از آن که دوست بغايت زيون گرفت مرا

(س) طره ات یک سرم سرکشی از سر مگذاشت

(ز-ض) خیز ویر ماعرضه کن ایمان از آن عارض که باز

همچنان فتنه و آشوب جهان است که بود

در میان آورد زلفت رسم زنار و صلیب

(ن) کرده ام نرم به فرمان تو گردن چون شمع
چکنم من که به فرمان تو سر در نارم

(س) نسیم سلمه الله اگرچه بود سقیم
به من رسید و من خسته را سلامت داد

(خ) خام طبعان طمع توبه مدارید ز من
زانکه من سوخته خام خم خمارم

(گ) چو بحسرت گلت گل شوم از گل گیاهی
بدمده که بموی مهر تو در آن گگا نباشد

(ن،م) در نامه چونامت نبودنامه نخواندم
و آن دم که به یادت نزیم دم نشمارم

(ج) به عشق چنبر زلفت چه باک از چنبر چرخم
سرم تا دارد این سودا در آن چنبر نمی‌گنجد

(د) عاشق چو مجرد شد و دل داد به دریا
تو در دل دریا رو و دردانه طلب کن

(س،د) از سر صدق و صفا چون صبح خواهم زدن نفس
واندر آن دم در هوای دوست جان خواهم فشاند

(ر) دل اگر بار کشد بار نگاری باری
ورکسی یار گزیند چو تو یاری باری

(س) در سرم سودای زلف توست و می دانم یقین
کاین سر سودای من هم در سر سودا شود

(ن،س) اگر بر نرگس اندازی نظر، نرگس شود ناظر
و گر با سو سن آغازی سخن سو سن شود گویا

(س) سر سودای تو هرگز زسر ما نرود
برود این سر سودائی و سودا نرود

(س) چنار و سرو در سور عروسان گل سوری
پوشند از هزاران دست زیبا جامه دیبا

(ب) بود با باد صبا بوی تو بر بوی تو من
در پی قافله باد صبا افتادم

(ن) ناهید اگر تو نهی مناهی کنی نهد
در دست پیر چرخ به ترک عقار دست

(س) گرکنی قصد سرمن نیستم در سر سخن
گردن طاعت نهم محکوم فرمانات شوم

(ن،س) وز بنان توچو ثعبان سنان یافت زمان
گفت موسی است که در دست عصایی دارد

(ت) هر آفتاب کز تئق عزت تو تافت
نی ذل گسف دید و نقص زوال یافت

(ی،ن) یم مخوان غیر یمینش که یم این است یقین
کان کفش دان و به تحقیق بدان کان باشد

(د) از کجا جویم دوای درد دلی کین درد را
نوشداروی شفا در حقه مرجان اوست

(ص) صدای صیت صریر تو اش برون آورد
که داشت خاصیت نفح صور بار دگر

(ز) ساقی زمان ذر و دوران بهمن است
چون زال زرزلال به زندان آهن است

(ب) به خاک پایش اگر حور دسترس باشد
به آب توبه بشوید لب از شراب طهور

(س) شب ز سودای تو بر سینه سیمین صباح
هر سحر پیرهن شعر سیه کرده قباست

(ش) گنج است و رنج بر اثرش سخت دار پای
نوش است و نیش در عقبش گوش دار دست

(ق) از قبای ابدی باد قبای قد تو
که بقا خود به وجود تو مزین چو قباست

(ع،ر) تو عین عزت نفس عزیز از آنچه می خواهی
رو از اوقف قناعت جو چو عنقا مسکن و مأو
ب: الکوی دوم (خوش آوانی ثانوی)

(س) سر سودای سر زلف تو تا در سر ماست
همچو مویت سر سودائی ما بی سرو پاست

(د،ر) به سرهمی رودم دود و من نمی دانم
چه آتش است که در اندرون گرفت مرا

(ش) دیبر چرخ همی خواست تاکند قلمی
چو نیشکر شکر شکر شاه توانست

(س) دارم آن سر که سری در قدمت اندازم -
این خیالیست که اندر سر بسیاران است

(د،خ) ای سروری که رای تو در ضبط مملکت
هر دم خجالت خرد خرده دان دهد

(د) از درون پرده مگدر صبح و زین در درگذر
کاندران خلوت ندارد باد امکان دخول

(ر) از تکش اگرش طره به هم بر شده است
عارضش باری از این عارضه بهتر شده است

(ر،ت) هر رعناآشی باشد حریف مرد درد او
بیابد عاشق جانان درون درد پروردی

(ف) گفت ابرویم که با فیض کف فیاض او
اینهمه ادرار و اجرا از چه چرخ از ما شود

(م) من که چون آینه ام یک روی و صافی دل مرا
دم مده کاینه ام را دم مکدّر می کند

(د) موی تو با تو دست هوس کرد درمیان
با یار خوش بود شبی اندر کناداشت

(ک،د) هر مدرکی که زد در درک کمال او
خود را مقید درکات ضلال یافت

(ت) روبه از تقویت صولت تو شیر دل است
پشه از تربیت همت تو فیل تن است

(م) در عاشقی دلاز ملامت مشو ملول
کاحوال خستگان هوا بی صداع نیست

(ک) لبم ز شگر شکر لب تو یابد کام
چه شکر هاست مرا کین شکر بکام من است

(ز،ت) رفت و می گفت که آیم ز درت روزی باز
هر چه او گفت از این باب از آن باز آید

(خ) خواست که از گوش خواب درآید به چشم
خانه خیال تو داشت مدخل خوابی نداد

(د) دل برد ز سلمان و کجا می برد این دل
با آن همه دلهای گرفتار که دارد

(س) زسودایت برون کردم کلاه خواجه‌گی از سر
به سودایت که این افسر مرا در سر نمی گنجد

(ش) آبم از سر درگذشت و من به اشک آتشین
سرگذشت خود همه شب باز میرانم چو شمع

(ر) هر کسی را با یکی میلی و مارا میل دوست
هر کسی را در جهان رایی و مارا رای دوست

منابع:

ادبیات. تهران: نشر چشمه.

۱۱- ویلفرد، ال و دیگران. (ترجمه زهرا

میهنخواه). (۱۳۷۰). راهنمای رویکردهای نقد
ادبی. تهران: انتشارات اطلاعات

۱۲- هادی، روح الله. (۱۳۷۳). آرایه های ادبی
(قالبهای شعر، بیان و بدیع). تهران: شرکت چاپ و
نشر ایران. (وزارت آموزش و پرورش).

۱۳- همایی، جلال الدین. (۱۳۷۰). فنون بلاغت
و صناعات ادبی. تهران: نشر هما.

14- Andrews,R. (Ed.)(1992). **Rebirth
of Rhetoric**. London & New York:
Routledge Gudden, J. R . (1989) .A
Dictionary of Literary Terms.

U.S.A.:Doubleday And Company Ltd.

15- Hicks,M. & H.Bill.(1989). **Literary
Criticism**. London: Edward Arnold.

16- Maley, A.& S. Moulding. (1985).
Poem into Poem. Cambridge:
Cambridge U. Press.

17- Richardson, D.(1995). **Logic,
Language, Formalism, Informalism**.
New York International Thomaon

۱- پورنامداریان، تقی (۱۳۷۴). سفر درمه.

تهران: انتشارات زمستان (و چشم و چراغ).

۲- ژروتیان، بهروز. (۱۳۶۹). بیان در شعر فارسی.

تهران: انتشارات برگ.

۳- خانلری، پرویز ناتل. (۱۳۶۷). وزن شعر

فارسی. تهران: انتشارات توپ (چاپ دوم).

۴- داد، سیما. (۱۳۷۱). **فرهنگ اصطلاحات**

ادبی. تهران: انتشارات مروارید.

۵- سلمان ساووجی، (۱۳۶۷). دیوان شامل

غزلیات، ترجیعات، قصاید و رباعیات. به اهتمام:
منصور مشقق و با مقدمه تقی تفضلی. تهران:
انتشارات صفی علیشاه.

۶- شاه حسینی، ناصر الدین. (۱۳۶۷). شناخت

شعر، عروض و قافیه. تهران: نشر هما.

۷- شفیعی کدکنی، محمد رضا. (۱۳۶۸) موسیقی

شعر. تهران: نشر فردوس.

۸- شمیسا، سیروس. (۱۳۷۴). سبک شناسی

شعر. تهران: نشر فردوس.

۹- شمیسا، سیروس. (۱۳۷۲). **کلیات سبک**

شناسی. تهران: نشر فردوس.

۱۰- صفوی، کورش. (۱۳۷۳). از زبانشناسی به

Computer Press.

18- Sebeok, Thomas A.(Ed.).(1964).

Style in Language. Massachusetts: The
M.I.T. Press

19- Thomas, R.(1960). **How to Read A**

Poem. London:U. Of London Press.